

vzamemo turške boje. Osamljene Slovence je toraj morala stisniti oberska, bavarska, nemška in magjarska sila. Da nas niso še bolj do čista iztrebili, temu je mnogo krivo to, da solnograška nadškofija ni segala dalje, nego do Drave, kakor je bil Karol Veliki zankazal prepustivši kraje slovenske na jugu od Drave oglejskemu nadškofijstvu. Nemški solnograški ali saleburški duhovniki bili so na severnem bregu Drave ponemčevanju velik pripomoček med tem, ko je oglejsko nadškofijstvo bilo slovanstvu preje prijatelj, nego sovražnik. Sploh pa smo Slovenci le vsled svoje krotkosti in pohlevnosti potolažili grabljivega nemškega leva, da nas ni popolnem pohrustal. Prav podobni slovanskej lipi vpognili smo se silovitemu vibarju, a med tem korenine in stebila ukrepili, da se zopet veselo vzravnavamo. Severni naši bratje bili so številnejši od nas in močnejši, a tudi okorni, kakor brast. Zahrul je torej nad nje najsilnejši nemški vihar in jih polomil ali izruval. Vse goruje in spodnje Avstrijsko, velik kos Česke, Šlezijo, vse slovanske pokrajine ob Menn, Zali, v Turinskem, sedanjem Saksonske, ob gorovji Harz, vse ob Alleri, ob srednej Labi tje do Trave, Baltiškega morja in Odare, vse te dežele so Slovani zgubili. Nemeč in ponemčeni Slovan sedaj ondi živi. Nekdaj mogočni, številni slovanski rodovje polabskih Slovanov so preminoli. Kar jih niso iztirali ali pobili, to je se potopilo v nemštvo. Revni ostanek kakih 250.000 duš lužičkih Srbov v Saksonske in Pruske spominjajo še nas na nesrečne slovanske brate ob severo-nemškej meji.

Dr. L. G.

Smešničar 23. Mož je imel gluho ženo. Pošlje jo k vračniku. Ta pride čez nekaj časa h kmetu in mu reče: no, oče, sedaj je nekoliko boljše, vaša zakonska čuje uže ne eno, namreč na levo uho, sedaj bodem jej skušal ozdraviti še desno uho. „Nikarte tega, gospod doktor, lepo vas prosim; tako je ravno prav; kajti, ako mi zopet čuje na obadva ušesa, potem bo zopet vsaka mojih besed pri njej šla skoz eno uho noter in skoz drugo vun, sedaj njej pa utegne vendar v glavi kaj ostati.“

Razne stvari.

(*Svitli cesar*) so pogorelecem v Dobrovcah mariborskega okraja darovali 1000 fl.

(*Imenovani*) so g. dr. Jož. vitez plem. Scheuchenstuel za okrajnega sodnika v Šmariji, g. Alojz Kantoni za okr. sodnika v Slov. Gradci in g. dr. Anton Čuber plem. Okrog gre iz Slov. Bistrice za adjunkta k okrožnej sodnji celjskej.

(*V Slatini*) je sestavljen odbor, ki si prizadeva doognati stavljenje postranske ali sekundarne železnice iz Poličan do Slatine. Odborniki so gospodje: Kurtz, dr. Glaks, A. Fleischmann, župan Ožgan, srenjski svetovalec Potočnik in nadinženir Wiesinger, kateri nasvetuje svoj načrt s tunelom v Ga-

brniku, ki bi stal svojih 165.990 fl. vsa železniška proga pa 973.490 fl.

(*Toča in povodenj*) je v ptujskem okraju hudo razsajala; 16 srenj je toča zadela in 10 srenj povodenj poškodila, posebno ob Pesnici.

(*Goljufna igralca*) Anton Logarič in Matija Majhenič, ki sta tudi v Mariboru kmetom denarje jemale po igri s 3 orehovimi luščinami, bila sta v Celji obsojena v težko ječo na 2 leti in 6 mesecev. —

(*V Jurklostersko farno cerkev*) vlomili so roparji, odprli tabrnakelj, presv. Rešnje telo raztrosili, prelomili monštranco, pred korom na tla postavili in iz darilnika pri velikem altarji nekaj drobiša vropali. Grajščinska vrata so z drogom zavezali. Okrogloličen mož, kakih 30 let star, hodil je ove dni okoli cerkve in po grajščini ter z obvezano roko beračil.

(*Nečloveška mati*) Magdalena Zorkova v Dobrovcah marib. okraja je svoje nezakonsko dete v gozdu v mah 25. t. m. zakopala. Neka stara ženica je dete po naključju še živo drugi dan našla. Mati je svojo hudodelstvo obstala. Njena mati je vdova in slednjč do tal pogorela.

(*Prisrčno zahvalo*) izrekajo Dobrovski pogorelci svitlemu cesarju za darovanih 1000 fl., mil. knezoškofu lavantinskemu za 30 fl. tak isto izreka mil. knezoškofu pogorelec Jož. Visočnik za darovanih mu 5 fl.

(*Javno zahvalo*) izrekajo podpisani č. g. župniku Davorinu Šketu, ki nam uže več let blagodušno priljubljeni nam list „Slov. Gospodar“ naročujejo: S. Lorgar, T. Smeh, T. Berglez, J. Šket. Bog Jim plati!

(*Iz Celja*) se nam poroča, da je bil ondi Jož. Jurič obsojen na 4 mesece ostrega zapora, ker je Ljubeja ubil, ter mora še 300 fl. zapuščenaj vdovi Ljubejevej plačati: 17letni Anton Vertnik je pa dobil 4 leta težke ječe, vsak mesec po 1 post, in vsako leto od poldne 29. marc. do poldne 30. marcija temno ječo, ker je 29. marcija t. l. neusmiljeno Kocuvana z debelim kolom tako dolgo po glavi tolkel, da mu je glavo zdrobil.

(*Veliko zločinstvo*) zgodilo je se v Jirsovcih ptujskega okraja, kder je nepoznan ropar ubil 70letno Katarino Golob ter odnesel 4 zlate, 41 srebrnih goldinarjev, 1 Marijino evancigo in 5 papirnih goldinarjev. Sumijo na postopača Fr. Šalamuna iz Dragoviča.

(*Grdega morivca*) Zotterja so v Gradci obsodili na smrt, ker je ženo zastrupil, sedaj pa obsojenca zopet ženejo pred sodnika, ker je se izdal, da je tudi svoji 2 prejšnji ženi ubil in 1 pasterkinjo. —

(*Društvo „Hüttenberger-Union“ na Koroškem*) je za svoje fužine itd. neizmerno veliko gozdov pokončalo, veliko milijonov goldinarjev od delničarjev dobilo, a sedanji račun kaže namesto letnega dobička hud zgubitek 95.000 fl. Da bi se pa društvenim ravnateljem ali uradnikom huda

godila, tega ne more nihče reči. Vsi dobro propevajo. Samo ravnateljstvo dunajsko stane 60.000 fl. na leto. Kolika bedastoča! Društvo na Koroškem, ravnateljstvo pa v dragem Dunaji!

(V Celji obsojen) je bil Jakob Kaučič iz Lukavee, ker je Franca Kavčiča ubil, na 5 mesecev in na platež 200 fl. zapuščenim sirotam Kaučičevim; ubojstva bil je sicer nekriv spoznan, a kaznovan zaradi prestopka zoper varstvo življenja.

(Nesreča — letina.) Ko se danes 24. majnika (v ponedeljek) zjutraj ob 4. uri pripelja v Celje poštni vlak iz Trsta, stoji na ravno tem tiru, po katerem pridrdra vlak, 60letni železnični čuvaj Jur Lednik, kterega mašina vrže ob tla ter mu glavo zdrobi. Nesrečnež je zapustil ženo s 4 otroci. — Mraz v noči med četrtkom in petkom je v celjski okolici učinil mnogo škode. Vinogradi po nižavah so mnogo trpeli; fižol je pokončan; koruza in krompir se vtegneta še obrasti. — Sadja ne bo v naši okolici, razun nekoliko črešenj in grušek, skoraj nič. Žita obetajo dobro letino.

(Za družbo duhovnikov) sta vplačala č. g. g.: Ant. Vrečko, opat, 10 gl. (poprej že 120 gl.), Strah 25 gl. (ustn. in letn. dpl.)

Loterijske številke:

V Trstu 29. maja 1880: 39, 35, 10, 81, 26.
V Linci " " " 86, 55, 57, 38, 90.

Prihodnje srečkanje: 12. junija 1880.

Ponudba.

Na prodaj so na pol izdelane cerkvene orgle z 12 registrami. Kdor jih hoče kupiti, se naj oglasi pri G. I. Globočniku v Ljubnem pri Celji. Dobile se bodo po prav nizkej ceni. 2-3

Oznanilo.

Pri deželnej kmetijski šoli v Grottenhofu blizu Gradca razpisane so za prihodnje šolsko leto 3 štipendije po 120 fl. vsaka, in 3 štipendije po 100 fl. vsaka. Prošnje se vlagajo do 1. avgusta 1880. Več pové oznanilo v štev. 20 „Slov. Gospodarja“ od 13. maja 1880. 1-2

Trgovski učenec

14 let star, slovenskega i nemškega jezika zmožen, išče se v prodajalnici z mešanim blagom g. Alo z Lisec-a v Šoštanji (Schönstein). Druge pogoje s starši pismeno ali, ako mogoče ob predstavljenji učenca, tudi ustmeno.

Šoštanj, dne 17. maja 1880.

Alozij Lisec,

trgovec.

Služba organista in mežnarja

je pri sv. Juriji na Goričkem izpraznjena. Prosilci naj se oglasio pri cerkvenem predstojništvu do 1. junija. 3-3

Cerkveno predstojništvo pri sv. Juriji na Goričkem

Ponudba.

Na veliko izbirko imam prirednjene blaga za izdelovanje

oblačil za gospode,

jednako tudi mnogo uže narejenih oblek v najnovejšej modi po najnižej ceni.

A. Scheikel
v Mariboru.

Ob enem priporočam svojo „sodapijačo“, koja v izvrstnej kakainosti prodavam uže 13 let v občno zadovoljnost p. n. prejemnikov. 8-10

Livarna,
Badgasse Nr. 9,
blizu sl. cerkve.

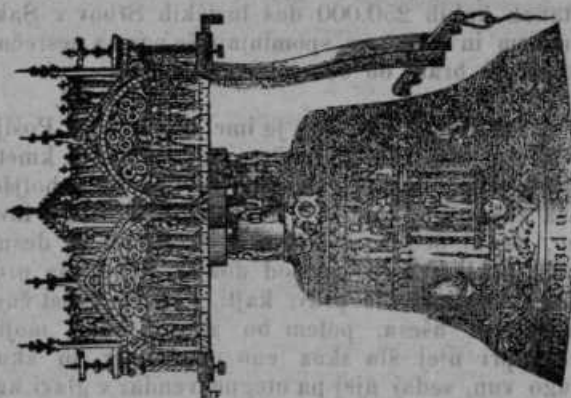
C. kr. privilej.

Številnih priznanj II
za zlate zvonove
je priredjeval za
ogled.

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sinov

v Mariboru,

zliiva posebno izvrstne zvonove in najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečajje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega le-a in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da se zelo lahko zvonil in v zvoniku nič ne trese.

Ilustrirane obrazce določimo, kdor jih želi, brezplačno po pošti! 1-8